

ભારતમાં વસ્તી વૃદ્ધિ

પ્રા.મહેશ આર. ગવળી
અર્થશાસ્ત્ર વિભાગ
ડી.એન.પી.આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ ડીસા

પ્રસ્તાવના:-

કોઈ પણ દેશનાં આર્થિક વિકાસમાં વસ્તીનું કદ અને તેની ગુણવત્તા ખૂબ જ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. રાષ્ટ્રની માનવશક્તિ એ જ તેની મોટામાં મોટી સંપત્તિ અને અસ્કયામત છે. સશક્ત, કેળવાયેલી, શિક્ષીત, તાલીમ પામેલી, શિસ્તબદ્ધ અને ખંતીલી પ્રજા દેશની આર્થિક આબાદી અને સમૃદ્ધિ વધારવામાં અગત્યની ભૂમિકા અદા કરે છે. વસ્તીનાં દરમાં થતી વધઘટની અસર દેશના આર્થિક વિકાસ પર થાય છે. વસ્તીનું કદ એ આર્થિક વિકાસનું એક મહત્વનું નિર્ણાયક પરિબળ છે. વિશ્વમાં કુલ વસ્તીની દ્રષ્ટિએ ચીન પછી ભારતની વસ્તી બીજા નંબરની છે. પૃથ્વીનાં કુલ જમીનનાં વિસ્તારની દ્રષ્ટિએ ભારત પાસેની 2.4% જેટલી જમીન છે. જેના ઉપર વિશ્વની 17.6 % જેટલી વસ્તી ભારતમાં વસવાટ કરે છે. અહીં વસ્તી વૃદ્ધિનો દર ઊંચો છે. જેના પરીણામે જમીન અને સાધનો ઉપર વસ્તીનું દબાણ વધતુ જાય છે. દેશમાં જોવા મળતી વ્યાપક ગરીબાઈ, ભયંકર ભૂખમરો, વધતી જતી આર્થિક અસમાનતા અને બેકારી, પ્રદૂષણ, તંગદીલી, અને ભ્રષ્ટાચારનાં મૂળમાં વસ્તીવૃદ્ધિની સમસ્યા રહેલી છે. આપણા અથાગ પ્રયત્નો પછી પણ છેલ્લા છ દાયકાઓમાં આપણો સરેરાશ વિકાસદર 5 % થી 7 % ની વચ્ચે રહ્યો છે. જ્યારે વસ્તી વૃદ્ધિનો દર 2.1% થી 2.5 % ની વચ્ચે રહેવા પામેલ છે. પ્રાદેશિક અસમાનતા, રાષ્ટ્રીય આવકની અસમાન વહેંચણી મર્યાદિત કુદરતી સાધનોનાં સંદર્ભમાં વસ્તીનું વધતુ જતું દબાણ આર્થિક વિકાસને રૂંધે છે અને સામાજિક સેવાઓના વિતરણ દરને ગંભીરતાપૂર્વક મર્યાદિત બનાવે છે.

ભારતમાં વસ્તી વૃદ્ધિનાં કારણો:-

કોઈ પણ દેશમાં વસ્તીનો વધારો મુખ્યત્વે જન્મદર અને મરણદરના પ્રમાણ પર આધાર રાખે છે. ભૂતકાળમાં ભારતને વસ્તી વધારાનો ભય સતાવતો ન હોવાનું કારણ ઊંચો મરણદર હોતો. સ્વાતંત્ર્યપ્રાપ્તિ પહેલા ઊંચા મરણદરને લીધે વસ્તી નિયંત્રિત રહેતી હતી. એ સમયે જન્મદર અને મરણદર વચ્ચેનું અંતર ખૂબ જ ઓછું હતું. અને તે તેને લીધે વસ્તીમાં સાધારણ સ્વરૂપનો વધારો જણાતો હતો. તે વખતે જન્મદર અને મરણદર બંનેનું પ્રમાણ ઊંચું હતું. ઊંચા મરણદર માટેનાં કારણોમાં ગરીબી, અજ્ઞાનતા, અપૂરતી તબીબી સવલતો, ચેપી રોગો, દુકાળ વગેરે મુખ્ય હતા. દુકાળ અને ઈન્ફલ્યુએન્સા, મલેરિયા, કોલેરા, પ્લેગ જેવા રોગોને લીધે ઘણી મોટી સંખ્યામાં લોકો મરણ પામતાં હતા.

પરંતુ સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્તિ બાદ અને વિશેષ કરીને ૧૯૫૧ થી આયોજનના આરંભ પછી જન્મદર અને મરણદર એ બન્નેમાં ઘટાડો થવા પામ્યો છે. અલબત્ત મરણદરમાં થયેલો ઘટાડો જન્મદર કરતાં વધુ ઝડપી રહ્યો છે. જેના પરિણામે જન્મદર અને મરણદર વચ્ચેનું અંતર વધતુ રહ્યું છે. અને તે જ વસ્તીવધારા માટેનું મૂળ અને મુખ્ય કારણ છે. જન્મદરની તુલનામાં જ્યારે મરણદરમાં તીવ્રતાથી ઘટાડો થાય ત્યારે વસ્તીવધારો વધુ તીવ્ર બને એ સ્વાભાવિક છે. આ પરિસ્થિતિને “વસ્તી વિસ્ફોટ” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. ભારતમાં જન્મદરનું પ્રમાણ જે ૧૯૫૧ માં દર હજાર વ્યક્તિએ ૪૦ હતું તે ૧૯૮૧ માં ઘટીને ૩૩.૮ અને ૧૯૯૧ માં ઘટીને ૮.૬ અને ૨૦૧૦ માં તે ઘટીને ૭.૨ જેટલું થયું હતું. આમ આયોજનકાળ દરમિયાન ભારતમાં જન્મદર અને મરણદર વચ્ચેના તફાવતમાં નોંધપાત્ર વધારો થયો છે.

ભારતમાં વસ્તી વૃદ્ધિનો દર ખુબજ ઊંચો રહ્યો છે. જેથી ભારતની વસ્તી ઉત્તરોત્તર વધતી રહી છે. તેનું મુખ્ય કારણોમાં મૃત્યુદરમાં થયેલ ઘટાડો છે. આઝાદી પછીનાં આયોજનકાળ દરમિયાન આર્થિક વિકાસનાં પરીણામે કૃષિક્ષેત્રે હરીયાળી ક્રાંતિ થતાં અનાજનાં ઉત્પાદનમાં વધારો થયો છે. અને ખોરાકનાં પુરવઠામાં વધારો થયેલ હોવાથી દુકાળ ઉપર નિયંત્રણ લાવી શક્યા છીએ તેમજ આરોગ્યની સેવાઓનો વિકાસ થવાથી ચેપી રોગો ઉપર નિયંત્રણ લાવી શક્યા છીએ. તબીબી સગવડોનો વિકાસ થયેલ હોવાથી જીવન રક્ષક દવાઓ અને શસ્ત્રક્રિયામાં નોંધપાત્ર વધારો થયેલ છે. ઉપરાંત શિક્ષણનો વિકાસ ખુબ જ સારા એવા પ્રમાણમાં થયો છે. જેનાં પરીણામે મૃત્યુદરમાં અને બાળ મૃત્યુદરમાં સારા પ્રમાણમાં ઘટાડો લાવી શક્યા છીએ. ૧૯૫૧ માં જે મૃત્યુદર ૨૭.૪ ટકા અને બાળમૃત્યુદર ૧૪૬ હતો તેમાં ૨૦૧૧ ની સાલમાં મરણદર ૭ અને બાળમૃત્યુદર ૪૭ થયો છે. જેની સામે જન્મદરમાં એટલા પ્રમાણમાં ઘટાડો થયેલ ન હોવાથી વસ્તીમાં વધારો જોવા મળે છે.

ઉંચો જન્મદર:- ભારતમાં જન્મદર ઉંચો રહેવા માટેનાં કારણોમાં આર્થિક પરિબળો પણ જવાબદાર છે. આર્થિક સ્થિતિ જન્મદરને અસર પહોંચાડે છે. ગરીબ કુટુંબો બાળકોને “ જવાબદારી ” માનવાનાં બદલે “ અસ્કયામત ” માને છે. કારણ કે આ બાળકોને સારો ખોરાક, કપડાં, શિક્ષણ વગેરે માટે મા-બાપે ખાસ ખર્ચ કરવું પડતું નથી. ઉંલટાનું બાળકો નાની વયથી જ મા-બાપને ખેતીકામ, પશુપાલન, ગૃહઉદ્યોગ તથા હોટેલ લારી અને અન્ય પરચુરણ વ્યવસાયોમાં મદદરૂપ બની કમાણીનું સાધન બને છે. આવકની અસમાનતા જેમ વધુ તેમ જન્મદર ઉંચો જોવા મળે છે. તે ઉપરાંત સામાજિક પરિબળો જેવા કે, સાર્વત્રિક લગ્ન, બાળલગ્ન પ્રથા, વિધવાવિવાહ, સયૂકત કુટુંબપ્રથા, બાળમરણનું ઉંચું પ્રમાણ, પુત્રપ્રાપ્તિની ઝંખના, ધાર્મિક પરિબળો, અને ભૌગોલીક પરિબળોને લીધે જન્મદર ઉંચો રહેવા પામેલ છે. તે ઉપરાંત શૈક્ષણિક પરિબળ- પણ અસર કરનાર પરિબળ છે. શિક્ષણને લીધે પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ રૂઢિગત માન્યતાઓ, જડ રિવાજો, અંધશ્રદ્ધા અને કુટુંબ નિયોજન તરફનો અભિગમ બદલાય છે. અભણ અને ગરીબ વ્યક્તિઓમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ ઓછું હોવાથી આવી વસ્તીમાં જન્મદરનું પ્રમાણ ઉંચું હોવાથી વસ્તીવૃદ્ધિમાં વધારો થતો જોવા મળે છે.

કર્મનો સિધ્ધાંત-દેશની મોટાભાગની પ્રજા કર્મના સિધ્ધાંતમાં માને છે. “ ભાવિમાં જે લગ્યુ છે તે મિથ્યા થતુ નથી ”, “ બાળકો તો પ્રભુનાં પયગંબર છે. તેથી તેમને અટકાવવાએ પયગંબરને અટકાવવા બરાબર છે”, “ વિધાતાએ નસીબમાં જે લગ્યું હોય તે છેવટે થઈ જ રહે છે.” આવી માન્યતાઓને લીધે જન્મદરનું પ્રમાણ ઉંચું રહે છે.

ભારતમાં વસ્તી વૃદ્ધિનાં વલણો:-

ભારતમાં સૌ પ્રથમ અધિકૃત વસ્તી ગણતરી ૧૯૮૧ માં થઈ હતી તે અગાઉ થયેલ વસ્તી ગણતરીની પધ્ધતિ અવૈજ્ઞાનિક હતી અને તે અમુક ચોક્કસ વિસ્તારને જ આવરી લેતી હતી. ૧૯૮૧ બાદ દર દસ વર્ષે વસ્તી ગણતરી કરવામાં આવે છે. ભારતમાં વસ્તી

Samvid Multidisciplinary Research Journal

ગણતરીએ ૧૯૪૮ ના વસ્તી ગણતરી કાયદા (Census Act,1948) હેઠળ કરવામાં આવે છે. સ્વાતંત્રતા બાદ ૧૯૫૧ માં સૌથી પહેલુ વસ્તી પત્રક તૈયાર કરવામાં આવ્યુ હતુ.

Samvid Multidisciplinary Research Journal

(ભારતમાં વસ્તી વૃદ્ધિનાં વલણોની આંકડાકીય માહિતી)

અન.	વર્ષ	કુલ વસ્તી (કરોડમાં)	દસકામાં (કરોડમાં)	ફેરફાર	દસકામાં (ટકાવારીમાં)	ફેરફાર	વસ્તી વૃદ્ધિનો વાર્ષિક દર (ટકાવારીમાં)
૧	૧૮૮૧	૨૩.૬	•		•		•
૨	૧૯૦૧	૨૩.૮	+ ૦.૨		+ ૦૦.૮		+ ૦.૩૦
૩	૧૯૧૧	૨૫.૨	+ ૧.૪		+ ૫.૭૫		+ ૦.૫૭
૪	૧૯૨૧	૨૫.૧	• ૦.૧		-૦.૩૧		- ૦.૦૩
૫	૧૯૩૧	૨૭.૮	+ ૨.૮		+ ૧૧.૦૦		+ ૧.૦૬
૬	૧૯૪૧	૩૧.૮	+ ૪.૦		+ ૧૪.૨૨		+ ૧.૩૪
૭	૧૯૫૧	૩૬.૧	+ ૪.૨		+ ૧૩.૩૧		+ ૧.૨૬
૮	૧૯૬૧	૪૩.૮	+ ૭.૮		+ ૨૧.૬૪		+ ૧.૮૬
૯	૧૯૭૧	૫૪.૮	+ ૧૦.૮		+ ૨૪.૮૦		+ ૨.૨૦
૧૦	૧૯૮૧	૬૮.૫	+ ૧૩.૭		+ ૨૪.૬૬		+ ૨.૨૫
૧૧	૧૯૯૧	૮૪.૬	+ ૧૬.૧		+ ૨૩.૮૬		+ ૨.૧૪
૧૨	૨૦૦૧	૧૦૨.૭	+ ૧૮.૧		+ ૨૧.૫૪		+ ૧.૯૩
૧૩	૨૦૧૧	૧૨૧.૦૨	+ ૧૮.૧		+ ૧૭.૬૪		+ ૧.૬૪

ઉપરોક્ત આંકડાકીય માહિતી પરથી એ જાણી શકાય છે કે, ૧૮૮૧ થી ૧૯૨૧ નાં સમયગાળા દરમિયાન વસ્તીમાં થયેલો વધારો ધીમો અને અનિયમિત હતો. ૧૮૮૧ થી ૧૯૦૧ નાં દસકા દરમિયાન વસ્તીવૃદ્ધિનો દર લગભગ શૂન્ય હતો. ૧૯૦૧ થી ૧૯૧૧ ના દસકામાં વસ્તીમાં ૫.૭ ટકાનો વધારો થયો હતો. જ્યારે ૧૯૧૧ થી ૧૯૨૧ ના દસકામાં વસ્તીમાં ૦.૩૧ ટકાનો ઘટાડો નોંધાયો હતો. વસ્તીમાં થયેલા આ ઘટાડાનું મુખ્ય કારણ જન્મદરમાં થયેલો ઘટાડો નહીં, પરંતુ મરણદરમાં થયેલો વધારો હતો. આ સમયગાળા દરમિયાન દુકાળો તથા કોલેરા, પ્લેગ, ક્ષય જેવા રોગો, ચેપી રોગો તથા મલેરીયા ઈન્ફ્લ્યુએન્ઝા જેવા રોગોના વ્યાપક ફેલાવાનાં કારણે મરણદર ઉચો રહેવા પામ્યો હતો. ૧૯૨૧ પછી ભારતમાં વસ્તીવૃદ્ધિનાં દરમાં નવો વળાંક જણાયો હતો. કારણ કે ત્યાર બાદથી ભારતની વસ્તીમાં એકધારો વધારો થતો રહ્યો છે. આથી જ વસ્તી વૃદ્ધિની દ્રષ્ટિએ ૧૯૨૧ નાં વર્ષને “ મહાન વિભાજક વર્ષ ” તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આયોજનકાળનાં છ દાયકા (૧૯૫૧-૨૦૧૧) દરમિયાન ભારતની વસ્તી ૩૬.૧ કરોડથી વધીને ૧૨૧.૦૨ કરોડ જેટલી થઈ છે. એટલે કે આ ગાળા દરમિયાન કુલ વસ્તીમાં ૮૫ કરોડનો વધારો નોંધાયો છે. ૨૦૦૧ થી ૨૦૧૧ ના દસકા દરમિયાન દેશની વસ્તીમાં લગભગ ૧૮.૧ કરોડનો વધારો થયો હતો. જે વિશ્વની વસ્તીમાં પાંચમાં ક્રમે આવતા બ્રાઝીલ દેશની કુલ વસ્તી ૧૮.૧ કરોડ કરતાં સહેજ જ ઓછી હતી.

Samvid Multidisciplinary Research Journal

લંડન સ્કુલ ઓફ ઈકોનોમિક્સના પ્રો. ટીમ ડાયર્સનના જણાવ્યા પ્રમાણે ૨૦૨૬નાં વર્ષમાં ભારતની વસ્તી ૧૪૦ કરોડના આંકને અને ૨૦૫૦ ના વર્ષમાં ૧૬૦ કરોડનાં આંકને આંબી જતાં ચીન કરતાં ભારત વિશ્વમાં સૌથી વધુ વસ્તી ધરાવતો દેશ બની જશે. જે પૈકી ૩૬ ટકા જેટલી વસ્તી શહેરોમાં અને ૬૪ ટકા જેટલી ગામડાંઓમાં રહેતી હશે. સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંઘ દ્વારા સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૬ માં પ્રકાશિત “ વિશ્વ વસ્તી અહેવાલ”(World Population Report) માં વિશ્વની કુલ વસ્તી ૬૫૪ કરોડ હતી. જે ૨૦૫૦ માં વધીને ૮૦૭ કરોડ જેટલી થવાનો અંદાજ રાખવામાં આવ્યો છે. આ વસ્તીનો કુલ વધારો વિકાસશીલ દેશોમાં હશે.

૨૦૧૧ માં ભારતની કુલ વસ્તી ૧૨૧.૦૨ કરોડની હતી. તેની સામે અમેરિકા ૩૧.૧ કરોડ, ઈન્ડોનેશિયા ૨૫.૮ કરોડ, બ્રાઝીલ ૧૯.૧ કરોડ, પાકિસ્તાન ૧૭.૬ કરોડ, બાંગ્લાદેશ ૧૫ કરોડ, જાપાન ૧૨.૮ કરોડની વસ્તી છે. આમ ભારતમાં વસ્તીવૃદ્ધિનો દર વિશ્વનાં બીજા દેશો કરતાં વધારે છે. ટકાવારીની દ્રષ્ટિએ વિશ્વમાં સૌથી વધુ વસ્તી ધરાવતાં દેશોમાં (૧) ચીન ૧૯.૪ ટકા (૨) ભારત ૧૭.૬ ટકા (૩) અમેરિકા ૪.૫ ટકા (૪) ઈન્ડોનેશિયા ૩.૪ ટકા (૫) બ્રાઝીલ ૨.૮ ટકા (૬) પાકિસ્તાન ૨.૭ ટકા વસ્તી ધરાવે છે.

ભારતમાં સૌથી વધુ વસ્તી ધરાવતાં રાજ્યોમાં (૧) ઉત્તર પ્રદેશ ૧૯.૮૫ કરોડ (૨) મહારાષ્ટ્ર ૧૧.૨૩ કરોડ (૩) બિહાર ૧૦.૩૮ કરોડ (૪) પશ્ચિમબંગાળ ૯.૧૩ કરોડ (૫) આંધ્રપ્રદેશ ૮.૪૬ કરોડ (૬) મધ્યપ્રદેશ ૭.૨૬ કરોડ (૭) રાજસ્થાન ૬.૮૬ કરોડ (૮) ગુજરાત ૬.૦૩ કરોડની વસ્તી ધરાવે છે.

પ્રો.કોલ અને હુવરનાં વસ્તીસંક્રાંતિનાં બીજા સિધ્ધાંતની ભારતનાં સંદર્ભમાં ચર્ચા.

કોલ અને હુવર નામના અર્થશાસ્ત્રીઓએ વસ્તી સંક્રાંતિનો સિધ્ધાંત આપ્યો છે. જેમાં જન્મદર અને મૃત્યુદરમાં થતાં ફેરફારનાં પરિણામે વસ્તીનાં કુલ કદમાં ફેરફારો થાય છે તે ત્રણ તબક્કામાં થાય છે (૧) પ્રથમ તબક્કો: ઊંચો જન્મદર અને ઊંચો મૃત્યુદર (૨) બીજો તબક્કો: ઊંચો જન્મદર અને નીચો મૃત્યુદર (૩) ત્રીજો તબક્કો: નીચો જન્મદર અને નીચો મૃત્યુદર

બીજો તબક્કો: ઊંચો જન્મદર અને નીચો મૃત્યુદર: ઊંચો જન્મદર અને નીચો મૃત્યુદરવાળા અર્થતંત્રમાં જ્યારે વિકાસની પ્રક્રિયા શરૂ થાય છે ત્યારે પ્રજાની આર્થિક સ્થિતિમાં સુધારો થતાં જન્મદર પહેલાની જેમ જ સ્થિર રહે છે પરંતુ આર્થિક વિકાસના લીધે પ્રજાની આર્થિક સ્થિતિમાં સુધારો થતાં મૃત્યુદરમાં ઘટાડો થાય છે. ભારતમાં આઝાદી પછીના સમયગાળા દરમ્યાન દેશમાં શરૂ કરવામાં આવેલ પંચવર્ષીય યોજનાઓના લીધે સરકાર દ્વારા વિવિધ ક્ષેત્રોએનઓ વિકાસ કરવામાં આવ્યો છે જેના પરિણામે ભારતમાં કૃષિક્ષેત્રે હરિયાણીકાંતિ આવી છે, તે ઉપરાંત ઉધોગો, વેપાર-વાણિજ્ય, શિક્ષણ, સંશોધન, આરોગ્યની સેવાઓ વગેરેના પરિણામે લોકોની આવકમાં વધારો થતાં જીવનધોરણમાં સુધારો આવ્યો છે. લોકો હવે વધુ પોષણક્ષમ અને સમતોલ આહાર મેળવી શકે છે. બીજી તરફ તબીબી સગવડો તેમજ જાહેર આરોગ્યની સેવાઓના વિકાસના લીધે પ્રજાનું આરોગ્ય ધોરણમાં સારો સુધારો આવ્યો છે રોગો સામે તેમની રોગપ્રતિકારકશક્તિમાં વધારો થયો છે. તથા તબીબી સગવડોને લીધે બાળ-મરણ અને સ્ત્રી-મરણના પ્રમાણમાં નોંધપાત્ર ઘટાડો થયેલ છે. આથી વસ્તીવૃદ્ધિનો ચોખ્ખો દર ખૂબ જ ઊંચો રહેવા પામેલ છે. આમ ભારતમાં વસ્તી-વિસ્ફોટની પરિસ્થિતિ નિર્માણ પામેલ છે. હાલ ભારતીય અર્થતંત્ર વસ્તી-સંક્રાંતિનાં બીજા તબક્કામાંથી પસાર થઈ રહ્યું છે.

ભારતમાં માનવ વિકાસનાં વલણો:-

Samvid Multidisciplinary Research Journal

માનવ વિકાસ એટલે માનવ મૂડીને ઉત્પાદનક્ષમ બનાવી તથા તેની ઉત્પાદકતામાં વધારો કરી રાષ્ટ્રનાં આર્થિક વિકાસમાં તેનો સર્વોત્તમ ઉપયોગ કરવો આ રીતે જોતા શિક્ષણ, તાલીમ, સંશોધના , સ્મતગમત,સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓ પાછળ કરવામાં આવતાં ખર્ચને માનવ મૂડીરોકાણ કહેવામા આવે છે. માનવ વિકાસઆંકમાં સુધારો એ પ્રજના જીવનધોરણમાં થતાં સુધારાનો નિર્દેશક ગણવામાં આવે છે.ભારતમાં માનવવિકાસ આંકનાં વલણો નીચે મુજબ છે. સુધારાનો નિર્દેશક ગણવામાં આવે છે.ભારતમાં માનવવિકાસ આંકનાં વલણો નીચે મુજબ છે.

વર્ષ	અપેક્ષિત આયુષ્ય (વર્ષમાં)	સાક્ષરતાદર (ટકાવારીમાં)	જન્મદર	મૃત્યુદર	બાળમૃત્યુ	માથાદીઠ ચોખ્ખી રાષ્ટ્રીય પેદાશ (રૂ.માં)
૧૯૫૧	૩૨.૧	૧૮.૩	૩૯.૯	૨૭.૪	૧૪૬	૩૬૮૭
૧૯૬૧	૪૧.૩	૨૮.૩	૪૧.૭	૨૨.૮	૧૪૬	૪૪૩૦
૧૯૭૧	૪૫.૬	૩૪.૫	૩૬.૯	૧૪.૯	૧૨૯	૫૦૦૨
૧૯૮૧	૫૦.૪	૪૩.૬	૩૩.૯	૧૨.૫	૧૧૦	૫૩૫૩
૧૯૯૧	૫૯.૪	૫૨.૨	૨૯.૫	૯.૮	૮૦	૭૩૨૩
૨૦૦૧	૬૪.૦	૬૫.૩	૨૬.૧	૮.૭	૭૦	૧૦૨૫૪
૨૦૧૧	૬૮	૭૪.૪	૧૭	૭	૪૭	૩૫૦૦૦

ઉપરોક્ત માનવવિકાસ આંકનાં વલણોનો અભ્યાસ કરતાં તે તારવી શકાય છે કે, ૧૯૫૧ માં અપેક્ષિત આયુષ્ય જે ૩૨,૧ વર્ષ હતુ જે ૨૦૧૧ માં ૬૮ વર્ષ સાક્ષરણાદર જે ૧૮.૩ ટકા હતો જે ૭૪,૪, મૃત્યુદર ૨૭,૪ થી ૪૭,બાળમૃત્યુદર ૧૪૬ થી ૪૭, જન્મદર ૩૯.૯ થી ૧૭ અને માથાદીઠ ચોખ્ખી રાષ્ટ્રીય પેદાશમાં પણ પ્રગતિ કરી શક્યા છીએ. જેના પરીણામે લોકોની આવકમાં વધારો થતાં જીવનધોરણમાં સુધારો આવ્યો છે. તે ઉપરાંત આરોગ્યની સેવાઓ અને શિક્ષણનાં વિકાસનાં લીધે લોકોની સુખાકારીમાં વધારો થયો છે.જેના પરીણામે બાળમૃત્યુદર અને મૃત્યુદરમાં મોટા પ્રમાણમાં ઘટાડો લાવી શક્યા છીએ.પરંતુ બાળજન્મદરમાં ઘટાડો લાવી શક્યા નથી.૨૦૧૧ નાં વર્ષમાં મૃત્યુદર ૭, બાળમૃત્યુદર ૪૭ તેની સામે જન્મદર ૧૭ ની આસપાસ રહેવા પામેલ છે. જેના પરીણામે ભારતની વસ્તીમાં ચોખ્ખો વધારો જોવા મળે છે.

સમાપન:-

ભારત જેવા વિશાળ અને વિકાસશીલ દેશમાં સ્વાતંત્ર્યપ્રાપ્તિ પૂર્વેના સમય કરતાં, સ્વાતંત્ર્યપ્રાપ્તિ બાદનાં આયોજનનાં છ દાયકામાં દેશનાં વિવિધ ક્ષેત્રોમાં પ્રગતિ કરી શક્યા છીએ. શિક્ષણ, આરોગ્ય,માળખાકીય સેવાઓ, તાલીમ,સંશોધન, ખેતી,વ્યાપાર વગેરે ક્ષેત્રોના વિકાસનાં પરિણામે લોકોની સુખાકારીમાં વધારો થયો છે.દુકાળ, ચેપી રોગો ઉપર નિયંત્રણ લાવી શક્યા છીએ.અને શિક્ષણનાં વિકાસનાં લીધે સમાજમાં અંધશ્રદ્ધા, કુરિવાજો ,વહેલા સાર્વત્રિક લગ્ન,કુટુંબમાં પુત્રનું મહત્વ, કર્મના સિધ્ધાંતો વગેરેમાં આમુલ પરિવર્તન લાવી શક્યા છીએ. જેથી ૨૦૧૧ નાં વર્ષમાં સુધીમાં મૃત્યુદર ૭, બાળમૃત્યુદર ૪૭ તેની સામે જન્મદર ૧૭

Samvid Multidisciplinary Research Journal

સુધી નિયંત્રણમાં લાવી શક્યા છીએ. તેમ છતાં સરકારની વસ્તીનીતિમાં યુગલદીઠ બે બાળકોની નીતિ અમલમાં હોવા છતાં તેનો કડકાઈથી અમલ ન કરી શકવાનાં કારણે જન્મદરમાં ઘટાડો કરી શક્યા નથી. અને વસ્તીમાં સતત વધારો થઈ રહ્યો છે. ૧૯૨૧ નાં વર્ષને બાદ કરતાં ભારતની વસ્તીમાં સતત વધારો થઈ રહ્યો છે. અને ૨૦૫૦ સુધીમાં ભારત વસ્તીમાં ચીન કરતાં પ્રથમ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી લેશે.

અર્થતંત્રનાં પાંચ મુખ્ય અંગો (૧) વિકાસદર (૨) પુર્ણરોજગારી (૩) ભાવોની સ્થિરતા (૪) વિદેશવેપારમાં આગેકુચ (૫) આવકની સમાનતા. જેવા અંગોનો વિકાસ કરવો હોય, તો વસ્તી વધારો નિયંત્રણમાં લાવવો પડશે તો જ સારો વિકાસદર હાંસલ કરી શકીએ. નહિતર (૧) ભ્રષ્ટાચાર (૨) ગરીબી (૩) બહેનોની સુરક્ષા સમાન હકો (૪) ગ્રામીણ વિકાસ (૫) શિક્ષણ અને આરોગ્ય (૬) રોજગારી-આર્થિક તકો (૭) ઘરનું ઘર જેવી સમસ્યાઓ ઉભી થઈ છે. જે સમસ્યાઓનું નિરાકરણ લાવવા માટે કોઈ પણ સરકારને ખુબ જ કઠીન થઈ પડશે. વસ્તી નિયંત્રણ માટે સરકારે આકરા ઉપાયો પ્રયોજી વસ્તી નિયંત્રણ માટે જન્મદરને અંકુશિત કરવાનું ઉત્તમોત્તમ સાધન “ આર્થિક વિકાસ અને મહિલા શિક્ષણ” છે જેને પ્રાધાન્ય આપી, વસ્તીનાં પ્રશ્નોનો ઉકેલ ઝડપી લાવી આર્થિક વિકાસની ગતિ વેગીલી બનાવી ઉત્પાદન અને રોજગારીમાં વધારો કરી, રાષ્ટ્રીય આવકની સમાન અને ન્યાયી વહેંચણી કરી, દેશનાં વર્તમાન સંજોગોને ધ્યાને લઈ વસ્તી નિયંત્રિત કરવાની જરૂરીયાત સ્વિકારવી રહી.

Reference:-

- (૧) ભારતની આર્થિક વિકાસની સમસ્યાઓ (પોપ્યુલર પ્રકાશન)
- (૨) વસ્તીશાસ્ત્ર (પોપ્યુલર પ્રકાશન)
- (૩) ભારતીય અર્થતંત્ર
- (૪) ઈકોનોમીક સર્વે રીપોર્ટ-૨૦૧૧-૧૨
- (૫) ભારતીય અર્થતંત્ર